

On Rosh Hashanah of the year 5507 [1746] I took an oath for a soul ascent . . . And in a vision I saw wondrous things, more wondrous than anything I have envisioned all my days on this earth. What I saw and what I learned on that ascent—it is impossible to recount or even express in words. . . . Trembling gripped me. Nearly delivering my soul, I asked my mentor and teacher to accompany me,¹ for ascending to the upper worlds is exceedingly dangerous; never before in my life had I made such a great ascent. I went higher and higher until I reached the chamber of the Messiah. There, the Messiah learns Torah with all the sages and the righteous ones. The happiness there was tremendous, far beyond my understanding. I wondered if, God forbid, it was over my departure from this world. But then I learned that I had not yet died, only that they rejoice on high when I perform unifications here below through their holy teachings. . . . And I enquired of the Messiah himself: ‘When will you come, master?’ He answered me, ‘By this shall you know: when your teaching will become famed and revealed throughout the world, and when your wellsprings will flow forth—all that I have taught you and all that you have attained, that others too may perform unifications and soul ascents as you do. Then all the evil husks will be annulled, and it will be a time of favour and salvation.’

1. Leadership models in Jewish tradition: The figure of the *tsadik*

a. B. Hagigah 12b

Upon what does the earth stand? . . . R. Eleazar ben Shamu’a says: Upon a single pillar and *tsadik* is its name. Thus, Scripture says: ‘*Tsadik* is the foundation of the world’ (Prov. 10:25).

בבלי חגיגה יב ע"ב

תניא, רבי יוסי אומר אוי להם לבריות שרואות ואינן יודעות מה רואות, עומדות ואין יודעות על מה הן עומדות. הארץ על מה עומדת? ... רבי אלעזר בן שמוע אומר: על עמוד אחד, וצדיק שמו, שנאמר וצדיק יסוד עולם (משלי י', כה).

b. Early Kabbalah

Sefer ha-bahir (translated in A. Green, ‘*Zaddiq as Axis Mundi* in Later Judaism’, JAAR 45.3, 1977, p. 333)

There is a single pillar that reaches from earth to heaven and *zaddiq* is its name. It is named for the *zaddiqim*. When there are *zaddiqim* in the world, it is strengthened; when there are not, it becomes weak. It bears the entire world, as Scripture says: “*Zaddiq* is the foundation of the world” (Prov. 10:25). If it is weakened, the world cannot exist. For that reason, the world is sustained even by the presence of a single *zaddiq* within it. (*Bahir*, ed. Margalio 102)

c. The hasidic legacy

R. Dov Baer, the Maggid of Mezerich, *Ohr Torah*, Noah s. 15

To understand this, we begin with the *Zohar* on the verse, ‘One generation passes and another comes’ (Eccl. 1:4): There is no generation that does not have a *tsadik* like Moses [*Zohar* 1.25a; Gen. Rabba 56.7]. This means that Moses contained the entire six-hundred thousand of the generation. . . . Thus it says ‘One generation passes and another comes’ in the singular and not the plural – it refers to the *tsadik* of the generation. And so the rabbis say: ‘Before the sun of Moshe set’ (*Kidushin* 72b), as Scripture tells us, ‘*Tsadik* is the foundation of the world.’

Now it is known that *yesod* [the ninth *sefirah*; = *tsadik*] has the power to ascend and draw divine abundance down from above, because *yesod* (*kol*) includes all. The same is true of the earthly *tsadik*: he is the channel who enables abundance to flow down for his entire generation. Thus the rabbi said: ‘The whole world is sustained for the sake of Hanina, My son.’ This means that R. Hanina brought divine flow down into the world for all, like a pathway through which all can pass. R. Hanina himself became the channel for that flow (c.f., *Berakhot* 17b). In the same way, [the *tsadik*] is the ladder, as it is written: ‘They ascend and descend on it’ (Gen. 28:12). Just as he has the power to cause the downward flow of divine bounty, so can his entire generation ascend through him.

וכרי להבין זה, נקדים מ"ש כוהר ע"פ דור הולך ודור בא, אין לך דור שאין בו צדיק כמושה רבינו ע"ה. ר"ל שמושה היה כלול מכל הדור שהוא ס' רבוא, כמ"ש רז"ל אשה אחת ילדה במצרים ס' רבוא בכרם א'. ולכן נאמר דור הולך ודור בא, ולא נאמר דור הולכים וכו', כי זה קאי על הצדיק שבדור, וכמ"ש רז"ל עד שלא שקעה שמושה [של עליו] וכו' כמ"ש וצדיק יסוד עולם. וידוע שמדת היסוד יש בו כח לעלות למעלה ולהוריד ולהמשיך השפע מעילא לתתא, מפני שהוא כולל הכל כידוע. וכן הוא הצדיק התחתון, שהוא כמו צנור המשפיע לכל הדור, כמ"ש רז"ל כל העולם לא גזון אלא בשביל חנינא בני, ר"ל שר' חנינא השפיע ועל ידו בא השפע לכולם, כמו דרך השביל שהוא מעביר הכל דרך שם בן ר' חנינא בעצמו היה כמו השביל בענין ההשפעה. וכמו כן הוא כמו סולם, שנאמר עולים ויורדים בו, כי כמו שיש לו כח להוריד השפע ולהשפיע כן יוכל להעלות את כל דורו למעלה.

2. R. Shneur Zalman of Liadi, founder Chabad Hasidism (1745-1812)

Likutei Amarim - Tanya, chapter 42

Moses... is called shepherd of faith, meaning that he draws the aspect of knowledge to the community of Israel, that they shall know G-d, each one according to the comprehension of his soul. [...] Sparks of Moses' soul descend and are vested in the bodies and souls of the wise men of the generation, the visionaries of the community, to teach knowledge to the people, that they may know the greatness of G-d and serve Him with heart and soul, for service of the heart is in accordance with knowledge . . .

תניא ליקוטי אמרים פרק מב

אלא הענין הוא כי כל נפש ונפש מבית ישראל יש בה מבחי' משרע"ה כי הוא משבעה רועים הממשיכים חיות ואלהות לכללו' נשמות ישראל שלכן נקראים בשם רועים ומשרע"ה הוא כללו' כולם ונקרא רעיא מהימנא דהיינו שממשיך בחי' הדעת לכללות ישראל לידע את ה' כל אחד כפי השגת נשמתו ושרשה למעלה ויניקתה משרש נשמת משרע"ה המושרשת בדעת העליון שבי"ס דאצילות המיוחדות במאצילן ב"ה שהוא ודעתו אחד והוא המדע כו'. ועוד זאת יתר על כן בכל דור ודור יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה ללמד דעת את העם ולידע גדולת ה' ולעבדו בלב ונפש כי העבודה שבלב היא לפי הדעת כמ"ש דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ונפש חפיצה ולעתיד הוא אומר ולא ילמדו איש את רעהו לאמר דעו את ה' כי כולם ידעו אותי וגו' אך עיקר הדעת אינה הידיעה לבדה שידעו גדולת ה' מפי סופרים ומפי ספרים אלא העיקר הוא להעמיק דעתו בגדולת ה' ולתקוע מחשבתו בה' בחוזק ואומץ הלב והמוח עד שתהא מחשבתו מקושרת בה' בקשר אמיץ וחזק כמו שהיא מקושרת בדבר גשמי שרואה בעיני בשר ומעמיק בו מחשבתו כנודע שדעת הוא לשון התקשרות כמו והאדם ידע וגו' וכח זה ומדה זו לקשר דעתו בה' יש בכל נפש מבית ישראל ביניקתה מנשמת משרע"ה רק מאחר שנתלבשה הנפש בגוף צריכה ליגיעה רבה ועצומה כפולה ומכופלת.

Likutei Amarim - Tanya, chapter 2

The sustenance and vitality of the life, spirit and soul of the masses is from the life, spirit and soul of the *tzaddikim* and wise men, the heads of the Jewish people in their generation. This explains the saying of our sages on the verse 'and to cleave to Him' (Deut. 30:20), that 'anyone who cleaves to a Torah scholar is considered as if attached to the divine presence itself' (B. *Ketubot* 111b). For through cleaving to Torah scholars, the life, spirit and soul of the masses are bound and united with their primordial being and their root in [G-d's] supernal wisdom, and He and His wisdom are one. [...] Even those who sin and rebel against the Torah scholars, the sustenance of their life, spirit and soul is from the external extremity of the Torah scholar's life, spirit and soul.

תניא ליקוטי אמרים פרק ב

... כי יניקת וחיו' נפש רוח ונשמה של עמי הארץ הוא מנפש רוח ונשמה של הצדיקים והחכמים ראשי בני ישראל שבדורם: ובוה יובן מאמר רז"ל על פסוק ולדבקה בו (דב' ל, כ) שכל הדבק בת"ח מעלה עליו הכתוב כאלו נדבק בשכינה ממש (כתובות קיא ע"ב). כי ע"י דביקה בתלמידי חכמים קשורות נפש רוח ונשמה של עמי הארץ ומיוחדות במהותן הראשון ושרשם שבחכמה עילאה שהוא ית' וחכמתו א'. [...] והפושעים ומורדים בתלמידי חכמים יניקת נפש רוח ונשמה שלהם מבחי' אחוריים של נפש רוח ונשמת ת"ח.

Rabbi Shmuel Schneersohn of Lubavitch (1834–1882), *Sefer ha-Maamarim 5709* (Kehot, 2010), 89.

To [cleave to] the Baal Shem Tov, it was enough to be connected (*mekushar*). That is, to conduct oneself in practice according to his directive. ... To [cleave to] the Maggid, you had to learn. Connection was insufficient; rather, you had to be in his proximity, to see him and to learn from him and from his conduct. With my grandfather the Alter Rebbe, connection was not enough, neither was seeing and learning from his ways. You had to *understand* him. And those who understood him were very different from other chassidim who were connected to him, and even from the great conceptualizers [of chassidic thought].

ר' יצחק יוסף שניאורסון, ספר המאמרים תש"ט, עמ' 89

איו גיווען אַ מקושר, ענין ההתקשרות הוא לעשות דבר בפועל כפי הוראתו, כמו בענין אמירת אותיות שבתורה, או השקידה באהבת ישראל, צו דעם מגיד — האָט מען געדארפט לערנען, ולא הספיק ענין ההתקשרות בלבד, כ"א היו צריכים להיות אצלו לראותו ולהתלמד מאתו ההנהגה, ואצל כ"ק אאזמו"ר הזקן לא הספיק ענין ההתקשרות וגם לא ענין הראי' וההתלמדות מדרכיו, מי האָט איהם גידאַרפט פאַרשטיין, און די וואָס האָט בען איהם פאַרשטאַנען זיינען גיווען גאָר אַנדערע פון די אַנדערע חסידים ניט נאָר פון די מקושרים, נאָר אויך אפילו פון די גרויסע בעלי השכלה.

יב) דעם עלטער זיידען האָט מען גידאַרפט פאַרשטיין, דוהו ההפרש בין שלשה אלה, הבעש"ט הרב המגיד ממעזריטש, וכ"ק אאזמו"ר הזקן, צו דעם בעש"ט איו גיווען גינג אַז מי

Hayom yom, 22 Iyyar, Day 37 of the Omer

Several of the early chasidim had a *farbrengen* sometime between 5544-47 (1784-87) and the core of the discussion was this: The Rebbe (the Alter Rebbe) had accomplished something novel - that we are not alone. At one time, the Master - Rosh Yeshiva or Talmudic sage - was 'alone' and his disciples were 'alone.' The path of Chassidism instituted by the Rebbe is a tremendous Divine achievement: the rebbe is not alone and the chasidim are not alone.

היום יום – כ"ב אייר, ל"ז לעומר

פעם אחת התוועדו חסידים מראשונים (בשנת תקמ"ד-ז - ותוכן שיחתם הי': דער רבי - רבינו הזקן - האט אויפגעטאן וואס מען איז ניט עלענט. אמאל, איז דער רבי - דער ר"מ און גאון - געווען עלענט, און די תלמידים זיינען געווען עלענט. דער דרך החסידות וואס דער רבי האט מייסד געווען איז דער גרויסער ג-טליכער אויפטו, וואס דער רבי איז ניט עלענט און חסידים זיינען ניט עלענט.

3. Leadership ethos and the figure of the *tsadik* - R. Elimelekh of Lyzansk, *Noam Elimelekh*

a. *Noam Elimelekh*, *Hayei Sarah* 56 (translated in A. Green, E. Leader, A. Mayse, O. Rose, *Speaking Torah* (2013) 1. 111.

“Abraham was old, come into days . . .” (Gen. 24:1) This verse can be understood based on a Talmudic teaching: “The entire world is sustained for the sake of (*bi-shevil*) my son Hanina, while Hanina my son is satisfied with a bushel of carobs a week” (b. Berakhot 17b). I have heard people explain that the word *bi-shevil* means that Rabbi Hanina ben Dosa created a pathway (*shevil*) that opened up channels through which the whole world is sustained. This fits our way of interpretation, reading the text as it relates to our service of God. We see that some *tzaddiqim* engage in severe ascetic practices for many years. Through this they achieve great levels of piety. But there are others who do not follow such strict regimens and they too attain great piety and wholeness. The truth is, however, that they too have reached this place because of the [first] *tzaddiq*'s efforts. His strict discipline served to remove the separating barrier, sweeping aside the thorns, brambles, and briars that lay in the way, all the external elements that kept people from following this pathway to God. The *tzaddiq*'s efforts create the path, a distinct approach to serving the blessed One. The way provided by this path makes it easier for others to approach holiness and to walk in God's ways. . . . This is the meaning of the verse: “Abraham was old, come into days.” “Old” refers to one who has attained wisdom (b. Qiddushin 32b). “Come into days” means that he has brought about unceasing compassion, for the word “day” implies compassion, as is known. . . . Our father Abraham, through his service, removed the great separating barrier, making it easier for others to approach God in this way. That is what any *tzaddiq* wants and longs for—that people be enabled to walk in God's path.¹⁶

נועם אלימלך בראשית פרשת חיי שרה

ואברהם זקן בא בימים כו' (כד, א). נראה לי על פי דאיתא בגמרא (ברכות יז ב) כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני כו': ושמעתי אומרים הפירוש. בשביל, רצה לומר על ידי שרבי חנינא בן דוסא עשה שביל ודרך ופתח הצינורות על ידי זה ניזון כל העולם. ויש לומר גם כן לפי דרכינו בענין עבודת הבורא ברוך הוא שאנו רואים כמה צדיקים מסגפים עצמם בסיגופים גדולים כמה שנים ובאים למדרגת חסידות. ויש בני אדם שאינם מסגפים עצמם כל כך ואף על פי כן זוכים לחסידות ושלימות, זה גם כן על ידי סיבת הצדיק שסיגף עצמו והסיר המסך המבדיל הגדול החרולים והקוצים והברקנים החיצונים המעכבים את האדם לבוא לדרכי ה' ועושה שביל ודרך בעבודתו יתברך אזי בקל לקרב אל הקדושה ולילך בדרכי ה': וזהו (בכורים פ"ג מ"ג) והחליל מכה לפניו, רצה לומר על ידי המצוה של הבאת בכורים. הכו החלל ואויר העולם שהוא מלא חיצונים הכו ובערו אותם על ידי מצוה זאת חלול הוא לשון חלל ואויר. וזהו כל העולם ניזון בשביל חנינא בני, דהיינו שעל ידי מעשיו הקדושים כבר נתעורר רחמים ופתח שער הקדושה על ידי שהסיר המסך המבדיל כנ"ל והיה קל לכל אדם לעבוד השם יתברך ברוך הוא: [...]

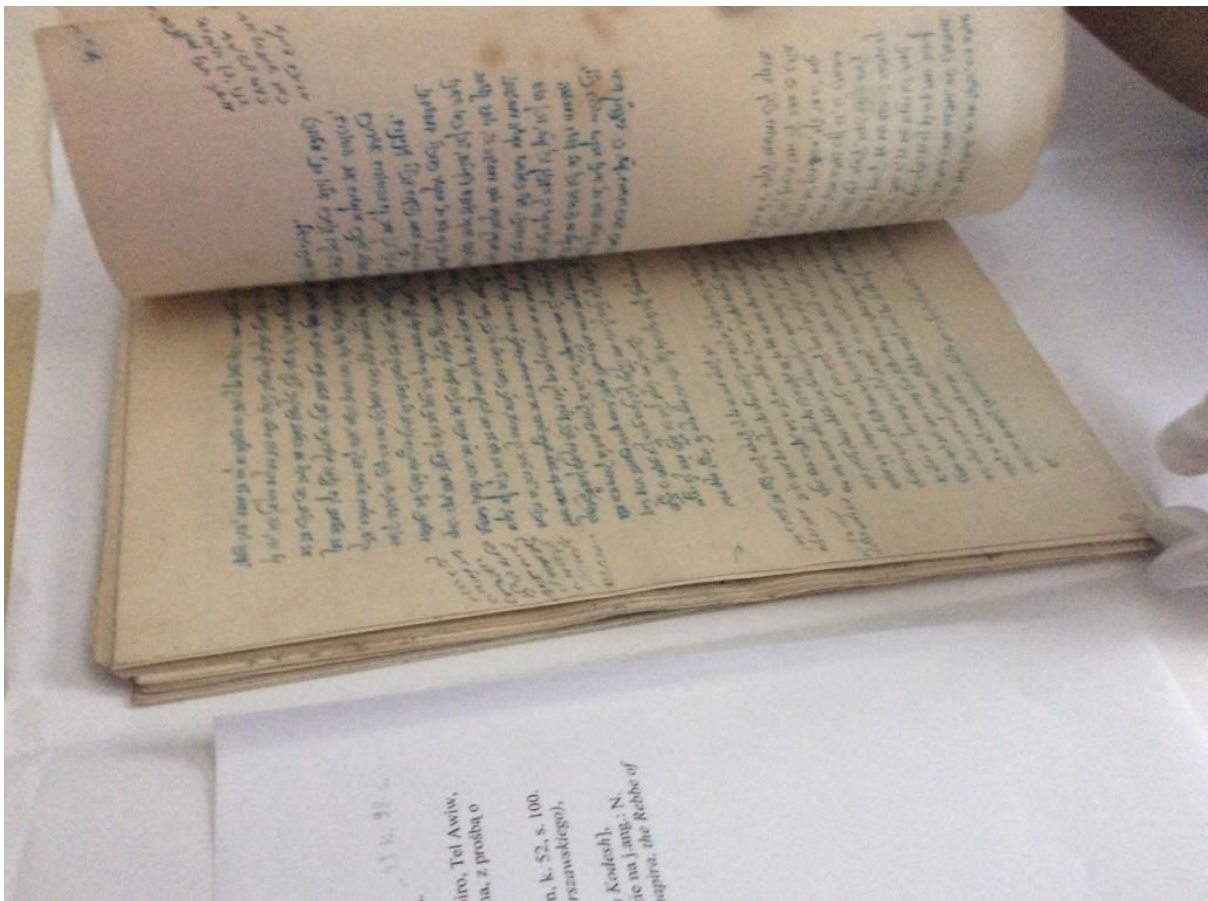
וזהו ואברהם זקן בא בימים, זקן, זה קנה חכמה. בא בימים, פעל ועשה רחמים שיהיה תמיד בלי הפסק ימים רמז לרחמים כידוע: וה' ברך את אברהם בכל [...]. נמצא אחר שתיקן אברהם אבינו עליו השלום שהסיר המסך המבדיל היה בקל לאחרים לבא לעבודת הבורא וזהו חשקו ותשוקתו של הצדיק שכולם ילכו בדרך ה': וזהו ויאמר אל עבדו, רצה לומר שהוא מורה דרך ה' להעבד הזה העובד על ידו, והיינו זקן ביתו, שקנה חכמה על ידי ביתו ואומר לו שים נא ידך תחת ירכי, כנ"ל ויתקשר עמו, וקל להבין

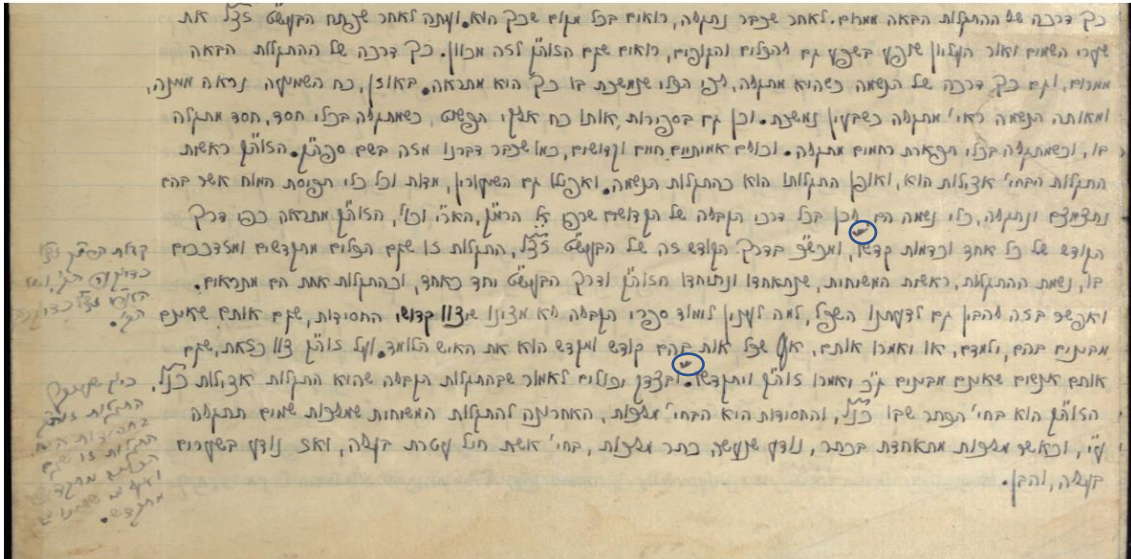
You could still ask: Why is a tsaddik's prayer more effective than the prayer of any other person? Indeed the sages wrote: "if there is a sick person in your home, you should approach a sage to pray" (b. Bava Batra 116a). Why couldn't any person pray and reconfigure the letters? This is because the Torah was created with love, as we say "the One who chooses the people Israel with love." A tsaddik also loves both God and every person in the world. For example, R. Yoḥanan said: I greet every person in the marketplace, including gentiles, before they have a chance to greet me (b. Berakhot 17a). Most people are not like this, and therefore they do not have the power to reconfigure the letters. Only a tsaddik who loves everyone has that power.⁹¹

נועם אלימלך, וישלח

ונראה לפרוש בהקדים לפרוש הפסוק צְרוּפָה אֶמְרָתְךָ מֵאֵד וְעִבְדְּךָ אֶהְבֶּה (תהלים קיט, קמ). דהנה הצדיק נענה בתפילתו כשהוא מתפלל על החולה וכדומה: ולכאורה הוא כמו השתנות אצל הבורא הפשוט אמיתי חלילה. אך השורש הוא, דהנה השם יתברך ברוך הוא ברא את האותיות והם בכח אצל הבורא ברוך הוא. והצדיק הוא מצרף את האותיות האלו שיהיו נקראים כרצונו, דהיינו התפילה שהצדיק מתפלל הוא על ידי צרופי אותיות שהוא מצרף אותם. ונמצא אין כאן שינוי חלילה שהאותיות היו גם כן מתחילה, רק שהוא מצרף אותם ואם תרצה לומר למה דווקא הצדיק נענה בתפילתו כמו שאמרו חז"ל ("ב"ב קטז ע"א) מי שיש לו חולה בתוך ביתו ילך אצל חכם ויתפלל, כל אדם יתפלל ויהיו האותיות מצורפים אך מחמת שהתורה הקדושה נבראת באהבה. כנאמר הבוחר בעמו ישראל באהבה: והצדיק גם כן אוהב את השם ואת כל אדם בעולם. על דרך שאמר ר' יוחנן (עי' ברכות יז א) מעולם לא הקדמני אדם שלום בשוק אפילו נכרי. ולא כן הוא מדת כל אדם. ולכן גם האותיות אינם נצטרפים אלא על ידי הצדיק האוהב לכל וזהו צרופה אמרתך מאוד, רצה לומר האותיות העליונים הם מצורפים ממילא בכחו על ידי הצדיק האוהב לכל מצטרפים לפועל וזהו ועבדך אהבה:

4. R. Kalonymus Kalman Shapira of Piaseczno (1899-1943)

Mavo ha-shearim 18b-19a

When the Ba'al Shem Tov of holy blessed memory had a soul ascent in the year 5507 and came to the chamber of the messiah, he asked, 'When is the master coming?' The messiah answered, 'When your wellsprings flow forth'—as we know from the 'Holy Epistle' at the end of the book *Ben porat yosef*. Hasidism is the final stage of revelation before the coming of the Messiah, and it brings the first rays of his luminous holiness. The coming messianic revelation—its essence is foreseen in the verse, 'The world will be filled with knowledge of God as the waters cover the earth' [Isa. 11: 9]. Now, the Ba'al Shem Tov's entire teaching is founded on this verse, on its simple meaning: 'The whole earth is filled with His glory' [Isa. 6: 3]. And there were many—great Torah scholars among them—who persecuted him for that. They accused him of corporeal-

ism, of profaning the honour of the Most High.¹⁴³ But 'the holy angel who came down from heaven', our saintly Ba'al Shem Tov, knew that the opposite was true.¹⁴⁴ . . . He affirmed not only that divine vitality dwells in every dimension of reality, enveloped and hidden by materiality. Far more: matter and earthliness themselves are but an illusion . . . All that is needed are eyes to see and a body striving towards holiness. Then, when you contemplate the world you will see God and God sees you. 'The whole earth is filled with His glory': everything, even earthliness, garments, vessels—all of them are imbued with His sacred radiance. . . . The revelation that the Ba'al Shem Tov and his followers brought to the world—it is completely novel. For they drew the supernal light down further than ever before, into the very substance of the vessels, until the vessels themselves are transformed, become luminous. It's not that they transmute and turn into light; rather, now we are able to apprehend that the vessels are actually made of light. . . .

In truth, however, already in ancient times our holy Sages disclosed that this would be the form of service leading to the messianic revelation. So it says in *Bereshit rabah* 26: 'In this world, the spirit is instilled in one of the organs'—according to commentators, the midrash refers to the intellect—but in time to come, it will flash throughout the entire body, as it is written, "I will put My spirit within you" [Ezek. 36: 26]. And so the Ba'al Shem Tov's revelation is the first rays of the Messiah's dawning light. Now, holiness is to be found in every aspect of bodily existence and physicality, not only in the intellect or in mystical intentions.¹⁴⁵

כשהיתה להבעש"ט צוקללה"ה עלית נשמה בשנת תק"ז הי' בהיכל המשיח ושאל את המשיח אימתי קאתי מר, ענהו המשיח כשיפוצו מעינותיך חוצה, כנודע באגרת הקודש שבספה"ק פורת יוסף. החסידות אחרית ההתגלות לפני המשיח אשר יבא ב"ב, וראשית זריחת קוי אור קדושתו היא, עיקר התגלות המשיחית נכללת בפסוק ומלאה הארץ דעה את ד' כמים לים מכסים, ויסוד חורת הבעש"ט וצ"ל נכללת בהפשט אשר גילה בקדשן עה"פ מלא כל הארץ כבודו. רבים אף רבים בחורה הרבו לרדוף את הקדוש ישראל בשביל זה, באומרים שח"ו מגשם הוא בזה את כבוד של מעלה, אבל העיר וקדיש אשר מן שמיא נחית קדושנו הבעש"ט וצ"ל ידע שלא לבד שאינו מגשם ח"ו רק עוד מרבה ומגלה את כבודו ית' בזה, ולא רק פשט ושכל אומר בזה רק את השחר שלפני המשיח ממרום העיר, ואם לא יתנו להקדים את השחר, ולא יתרגל העולם בהארת השחר אז את השמש של המשיח, ח"ו מפריעים מלעלות, לכן הכריזו בקדשו ואמר לא בלבד שבתוך כל דבר מדברי העולם, חיות אלקית במצא, ועל חיות הזה גשם הארץ סובב ומסתיר, רק גם הגשם וגם הארציות רק לנו כגשם נראה ובאמת הכל אלקות. וצריכים רק עינים לראות וגוף המתקדש, ואו כשאתה מסתכל על העולם, אתה מביט על אלקים ואלקים עליך, מלא כל הארץ כבודו, אף הארציות הלבוש והכלים מלאים הארת כבודו ית' הם, והוא הראשית של ומלאה הארץ דעה וכו' אשר יקום בביאת המשיח ב"ב, שגם הארץ תמלא דעה את ד'.

Mevo ha-shearim 55b-56a (translated in Wiskind-Elper, *Hasidic Commentary on the Torah*, 184-185)

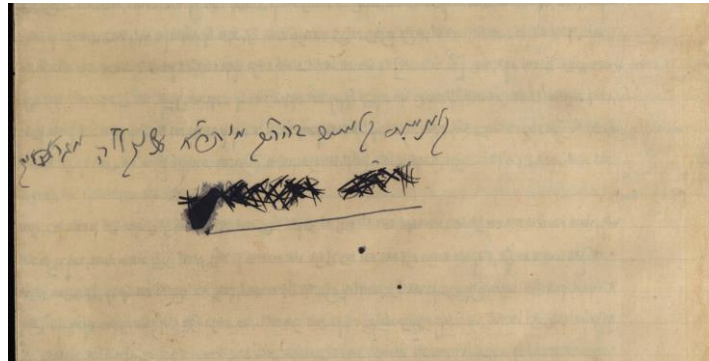
As it is written in the holy book *Beit aharon* on Pesach: 'My dear friends, my brothers, you must believe me, for all the books are filled with it. What the first *tsadikim* needed days and months to accomplish, now it is possible to repair in a single hour, for the world is at a lower level, etc. God had mercy on His world and allowed His holiness to descend into the world.' So he wrote. But we can say even more. God causes His holiness to move lower and lower along with the decline of the generations. And thus our *tsadikim* adapted the work to be done [*ha'avodah*] to each generation, in order to elevate them and to make them holy. And now we, too, must follow their path. In all that we say and in all that we write, the main thing now must be to draw down holiness and to broaden its influence. And if it is hard for us, as ordinary people [*beinonim*], to conquer the Other Side of evil, we must at the very least wrest the elements of our soul—our strengths and our emotions—from its grasp and harness them for holiness. We shall subordinate our inner drives not by force, in the sense of *itkafya* . . . No, most essentially, we must bring about a total transformation, in the sense of *ithapekha*—so that something of them might actually be transmuted into holiness.¹⁷¹

מבוא השערים נו ע"א - ע"ב

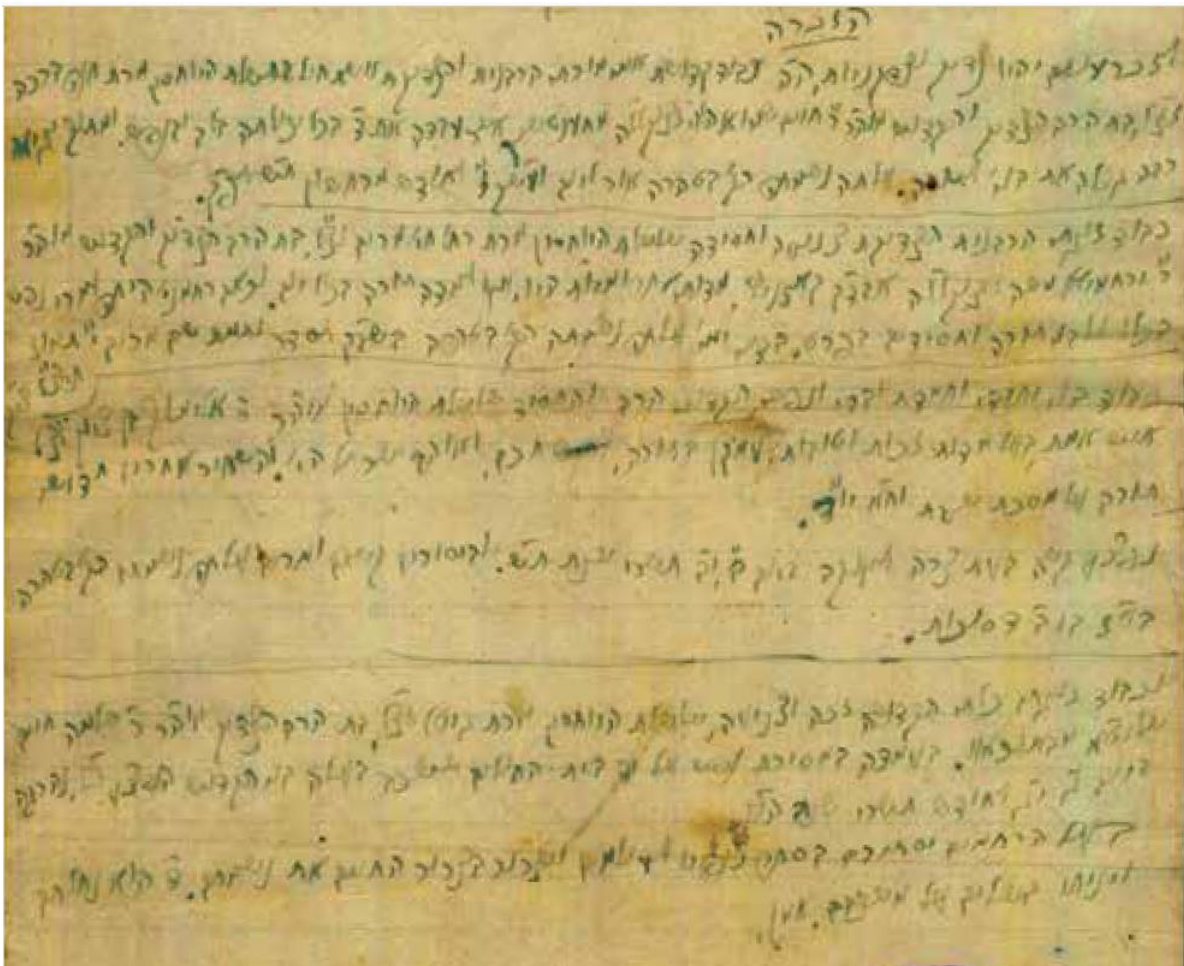
בספר הקדוש בית אהרן לפסח איתא, אהוביי אחיי תאמינו לי והוא מלא בכל הספרים, אשר מה שהיו צריכים הצדיקים הראשונים להשיג בכמה ימים וחדשים, אפשר כעת לתקן בשעה אחת, מחמת שכעת העולם הוא יותר בשפלות וכו'. חס הקב"ה על עולמו ומוריד קדושתו למטה עכ"ל הק'.

גם הוא ית' משלשל את קדושתו מפני ירידת הדור, וגם צדיקינו התאימו את העבודה לפי הדורות כדי להעלותם ולקדשם, ובעקבותיהם הקדושים צריכים גם אנחנו ללכת, ועיקר הדיבורים והחיבורים צריכים להיות בהשתלשלות והתרחבות. [...] אם קדושינו מלפנים חוץ משפע הקדושה שהשפיעו הם [...] נתנו גם עצות גם פשוטות להרוצים להתקרב אליו ית' בחסידות כנ"ל, כמה צריכים עתה להשתדל ולמצוא עצות יותר מרובות [...]. להכניס בעזרת הש"ת את האיש בפנימי' נפשו וגופו שיכיר את עצמו ואת פנימיות נפשו וגופו ויביט עליהם וידע את חקותיהם, מוצאיהם ומבואיהם, ואז ידע [...] לשמש בהם ולהכניסם בקדושה [...] גם יהפכם לקדושה. ולא שנשעבד בבחי' אתכפיא לבד, וכאשר נפסיק על רגע, שוב ישעבדם הסט"א לרעתה [...] ולא כן הוא, רק גם בחי' אתהפכא נפעל בזה וחלקים מהם לקדושה יתהפכו [...] שאף בלי ידיעתנו הם כפופים אף מהופכים לקדושה.

Sermons from the Years of Rage (ed. Daniel Reiser, 2018) 1.328

27 Tevet 5703 (January 3, 1943)

In every one of my works, please print this: I urge every single Jew to study my books, and may the merit of my holy ancestors stand by each of them and their family, now and forever. ... May Hashem have mercy upon us